

In Bulgarije zijn ze minstens zo doortastend

Posted on 17 maart 2020 by Bert Osendarp

Wij wonen sinds een jaartje in Bulgarije. Vijfmaal zo groot als Nederland, met minder dan zeven miljoen inwoners en vooral heel dun bevolkt buiten de grote steden als Sofia, Plovdiv, Varna, Burgas en Ruse. Die grote steden kunnen qua winkel aanbod, hotels en restaurants, wedijveren met het westen.

Op het platteland daarentegen leeft men nog zoals tot in de jaren zestig van de vorige eeuw in Nederland. Primitieve, van klei en stro gebouwde huizen, meestal zonder behoorlijke sanitaire voorzieningen (toilet in de tuin) en verwarming (iedereen stookt hout) en nauwelijks verharde wegen. Armoë troef.

Wel heeft iedereen de ruimte en iedereen verbouwt zijn eigen groente en fruit. De ruimte, lage prijzen en het politieke klimaat zijn voor ons de beweegredenen geweest om hier te gaan wonen. Je kunt hier nog met een AOW-pensioen rondkomen. Van polarisatie door immigratie is er geen sprake. Bulgarije is er voor de Bulgaren. Het land staat ook bekend om zijn corruptie en zijn bureaucratie. Men houdt hier een nog groter ambtenarenlegioen op de been dan bij ons in Nederland.

Corona: pas vorige week

Wij hoorden pas vorige week over de eerste Corona-gevallen in Bulgarije. Die deden zich voor in de hoofdstad Sofia: een toeristenstad bij uitstek, dus dat was te verwachten. Afgelopen vrijdag werden we voor het eerst met het Corona-virus geconfronteerd in Varna, met vierhonderdduizend inwoners de derde stad van het land.

In de Metro, een soort Makro, liepen al vrij veel Bulgaren met mondkapjes rond. Nu zou je verwachten dat in een betrekkelijk achterlijk land als Bulgarije met zijn lakse overheidsapparaat, men met maatregelen tegen het Corona-virus ver achter zou blijven bij onze Nederlandse superstaat, met haar leidende positie in de economie binnen Europa. Een land ook waar men met milieumaatregelen het voortouw neemt. Vergeet het maar.

Dit weekeinde heeft de Bulgaarse regering verregaande maatregelen genomen. Vanmorgen reden wij via Balchik naar Dobrich, met 175.000 inwoners een middelgrote stad. In Balchik moesten we bij de UBB bank buiten op onze beurt wachten. Je werd er één voor één toegelaten, terwijl alle medewerkers er mondkapjes droegen.

Handschoentje, mondkapjes...

In Dobrich bleken vervolgens veel winkels gesloten en stonden we voor het eerst van ons leven in de rij bij Kaufland, een hele grote supermarkt, wachtend op onze beurt. Als er een karretje naar buiten kwam, mocht er een ander weer in. In de supermarkt zelf was het ongewoon rustig. De door ons zo geliefde koffiehoeek – je drinkt in Bulgarije nog onder de euro een cappuccino en het gebak kost helemaal niets – was gesloten.

Het bedienend personeel droeg overal handschoentjes en een mondkapje. En dat nadat er pas vorige week het eerste Corona-geval werd ontdekt en de teller nu nog maar op 37 positieve gevallen staat. Bovendien zijn er tot nog toe alleen positieve gevallen in Sofia waargenomen.

Dat is nog even andere koek dan de aanpak in Nederland! Zeker afgemeten tegen de doorgaans arme Bulgaren, die niet zoals wij Nederlanders regelmatig in het buitenland met vakantie gaan! Het verkeer met Italië is nu ook officieel gesloten.

Hongarije zou nog wel toegankelijk zijn, maar iedereen wordt teruggestuurd zonder opgave van reden. Zelfs in het kleine Kavarna, het voor ons dichtst bij zijnde stadje aan zee, zijn alle mondkapjes inmiddels uitverkocht en de meeste winkels dicht. En daar is (nog) geen besmetting in velden of wegen te bekennen. Daar kunnen kan Rutte cs. en het RIVM nog wel wat van leren!

Bert Osendarp, Irechek, Bulgarije